

Projekt

**UCHWAŁA NR XXIII/.../26
RADY MIEJSKIEJ W LEŻAJSKU**

z dnia 5 lutego 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Burmistrza Leżajska, jako organu podatkowego w podatku od nieruchomości.

Na podstawie art. 18 b ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r., poz. 1153 ze zm.) art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r., poz. 1691), oraz § 53 pkt 1 i 55 ust § 1 i § 2 uchwały nr XLIX/329/18 Rady Miejskiej w Leżajsku z dnia 10 września 2018 r. w sprawie Statutu Miasta Leżajska,

Rada Miejska w Leżajsku uchwala, co następuje:

§ 1. 1. W związku ze złożeniem skargi przez W.L. na działalność Burmistrza Leżajska jako organu podatkowego w podatku od nieruchomości, uznaje przedmiotową skargę za bezzasadną.

2. Uzasadnienie rozpatrzenia skargi stanowi załącznik niniejszej uchwały.

§ 2. Upoważnia Przewodniczącego Rady do zawiadomienia Skarżącego oraz Wojewody Podkarpackiego o sposobie rozpatrzenia skargi, poprzez doręczenie uchwały.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Dnia 7 stycznia 2026 roku wpłynęła – przekazana przez Wojewodę Podkarpackiego wg właściwości - skarga na Burmistrza i Skarbnika Leżajska w przedmiocie nienależytego wykonywania zadań z naruszeniem interesów podatnika zgodnie z art. 227 K.P. Skarżący zarzuciła Burmistrzowi Leżajska działanie na szkodę podatnika poprzez egzekucję naliczonego podatku od nieruchomości za lata 2020-2025. Skarżący podniosła w skardze okoliczność, iż pomimo złożenia wniosków o odroczenie płatności nie otrzymała żadnej odpowiedzi, ani informacji. Skarżący zarzucił ponadto, że zarówno Burmistrz jak i Skarbnik Miasta działali na niekorzyść podatnika, a ich działania doprowadziły Skarżącego do zatoru płatniczego.

W toku rozpatrywania skargi ustalony został następujący stan faktyczny:

Skarżący aktem notarialnym nr 1450/2019 z dnia 19.06.2019 r. nabyła nieruchomość położoną w Leżajsku a to działki nr 68/17, 68/44 i 68/57 położone przy ul. Fabryczna 4, w ramach i na potrzeby prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej. Skarżący złożył w Urzędzie Miejskim w Leżajsku deklarację na podatek od nieruchomości za 2019 r. gdzie wykazał opodatkowanie w następujący sposób: grunty i budynki związane są z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Ustalono że Skarżący złożył wnioski o odroczenie płatności podatku od nieruchomości za rok 2022 oraz za rok 2025 r. Decyzją z dnia 17.06.2025 r. nr BP.3120.8.3.2025 Burmistrz Leżajska określił wysokość zobowiązania podatkowego od nieruchomości za rok 2022. W związku z brakiem opłacenia należności Burmistrz Leżajska wystosował ponaglenie, które zostało odebrane przez Skarżącego dnia 2.07.2025 roku a po upływie termin w nim wskazanym skierował sprawę na drogę egzekucji administracyjnej zgodnie z tytułem wykonawczym z dnia 11.07.2025 roku. Skarżący pismem z dnia 24.10.2025 r. wniosła o odroczenia podatku. Burmistrz odmówił odroczenia podatku decyzją z dnia 22.12.2025 r. nr: BP.3120.12.4.2025 r.

Decyzją z dnia z dnia 28.02.2025 r. nr BP.3120.2748.2025 r., Burmistrz Leżajska określił wysokość zobowiązania podatkowego od nieruchomości za rok 2025. W związku z brakiem opłacenia należności Burmistrz Leżajska wystosował ponaglenie, które zostało odebrane przez Skarżącego z dnia 5.12.2025 roku a po upływie termin w nim wskazanym skierował sprawę na drogę egzekucji administracyjnej zgodnie z tytułem wykonawczym z dnia 15.12.2025 roku.

Skarżący pismem z dnia 24.11.2025 r. wniosł o odroczenia płatności podatku. Burmistrz odmówił odroczenia płatności podatku decyzją z dnia 21.01.2026 r.nr: BP.3120.14.4.2026.

Rzeczona skarga Przewodniczący Rady Miejskiej w Leżajsku, przekazał do prac Komisji Skarg Wniosków i Petycji.

Komisja dokonała szczegółowego wysłuchania wyjaśnień złożonych przez Burmistrza i Skarbnika Miasta Leżajska rozpatrzyła zasadność skargi w kontekście przedstawionych dokumentów złożonych na posiedzeniu Komisji w dniu 2 lutego 2026 r. Komisja Skarg Wniosków i Petycji po przeanalizowaniu złożonej skargi zarekomendowała skargę za bezzasadną.

Rada zważyła co następuje:

Podatek od nieruchomości uregulowany jest w ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 707 z późn. zm.) zwaną dalej której art. 1c stanowi, że *Organem podatkowym właściwym w sprawach podatków i opłat unormowanych w niniejszej ustawie jest wójt (burmistrz, prezydent miasta)*. Organ Podatkowy – Burmistrz Leżajska jest zobowiązany do stosowania przepisów prawa podatkowego i działa na ich podstawie.

Zgodnie z art 5 ust 1 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1484) naruszeniem dyscypliny finansów publicznych jest niepobranie lub niedochodzenie należności Skarbu Państwa, jednostki samorządu terytorialnego lub innej jednostki sektora finansów publicznych albo pobranie lub dochodzenie tej należności w wysokości niższej niż wynikająca z prawidłowego obliczenia;

Art. 6 § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 132 z późn. zm.) stanowi że w razie uchylania się zobowiązanego od wykonania obowiązku wierzyciel powinien podjąć czynności zmierzające do zastosowania środków egzekucyjnych. Wierzyciel może nie podejmować czynności zmierzających do zastosowania środków egzekucyjnych, jeżeli wysokość

należności pieniężnej nie przekracza dziesięciokrotności kosztów upomnienia, chyba że okres do upływu terminu przedawnienia należności pieniężnej jest krótszy niż 6 miesięcy.

Zasadą wynikającą z art. 6 § 1 u.p.e.a. jest zasada obligatoryjnego prowadzenia egzekucji administracyjnej (inaczej zasada prawnego obowiązku podjęcia odpowiednich kroków przez wierzyciela w celu wszczęcia egzekucji). Zgodnie z nią wierzyciel powinien podjąć czynności zmierzające do zastosowania środków egzekucyjnych. **Oznacza to, że w sytuacji niewykonania określonych obowiązków przez zobowiązanego wierzyciel nie może kierować się własnym uznaniem, czy wszczynać egzekucję, ale ciąży na nim taki obowiązek.** (Wyrok NSA z 17.06.2025 r., II OSK 214/23, LEX nr 3902929.)

Zgodnie z art 15 § 1 u.p.e.a. egzekucja administracyjna może być wszczęta, jeżeli wierzyciel, po upływie terminu do wykonania przez zobowiązanego obowiązku, przesłał mu pisemne upomnienie, zawierające wezwanie do wykonania obowiązku z zagrożeniem skierowania sprawy na drogę postępowania egzekucyjnego oraz inne dane niezbędne do prawidłowego wykonania obowiązku przez zobowiązanego, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej. Postępowanie egzekucyjne może być wszczęte dopiero po upływie 7 dni od dnia doręczenia tego upomnienia.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy dokonując subsumcji wyżej wskazanych przepisów należy uznać, że brak podejmowanych działań w zakresie egzekucji administracyjnej stanowiłoby, przez Burmistrza Leżajska naruszenie dyscypliny finansów publicznych w zakresie braku dochodzenia swoich należności stanowiących dochody budżetowe finansujące szeroko rozumiane i nałożone na jednostkę samorządu terytorialnego zadania publiczne.

Odroczenie (a więc wydłużenie) terminu do dokonania określonej czynności może odnosić się tylko do takiego terminu, który jeszcze nie upłynął, bowiem termin, który już ekspirował, nie może podlegać jakimkolwiek modyfikacjom, a więc nie może być ani przedłużony, ani skrócony. (wyrok NSA z 18.05.2017 r., II FSK 621/16, LEX nr 2364856).

Jednocześnie wskazać, należy jak wskazuje ugruntowane orzecznictwo złożenie wniosku o odroczenie zapłaty podatku nie zatrzymuje wszczętego postępowania egzekucyjnego, jeśli należność stała się wymagalna. Organ ma obowiązek prowadzenia egzekucji w przypadku nieuregulowania zaległości (art. 6 § 1 u.p.e.a.). (Wyrok NSA z dnia 5 lutego 2025 r., sygn. III FSK 482/24 LEX nr 3849033.)

Przepisy nie dają możliwości organowi wyboru, czy postępowanie takie wszczynać, czy też nie, zatem wszelkie działania mające na celu np. odroczenie terminu płatności podatku, umorzenie zaległości podatkowej lub rozłożenie jej na raty nie wstrzymują egzekucji. Konsekwencją wszczęcia egzekucji zaległego podatku jest możliwość stosowania środków egzekucyjnych.

Z treści wymienionych przepisów i orzecznictwa wynika, że złożenie przez podatnika wniosku o ulgę w spłacie zobowiązań podatkowych w przypadku upływu terminu zapłaty podatku nie wstrzymuje egzekucji.

Jak wynika z ustalonego stanu faktycznego, Burmistrz przeprowadził pełną procedurę związaną z ustaleniem, odroczeniem i dochodzeniem należności publicznych. Podatek został prawidłowo obliczony i nałożony, a następnie – po upływie terminu jego płatności – podatnik został upomniany i wezwany do zapłaty pod rygorem egzekucji. Po upływie terminów wskazanych w upomnieniach zostało wszczęte postępowanie egzekucyjne przez odpowiednie organy. Jak wskazuje przedstawiona powyżej argumentacja, złożenie przez dłużnika wniosku o odroczenie terminu płatności oraz wniosków o umorzenie należności nie wstrzymuje postępowania egzekucyjnego ani nie tworzy obowiązku umorzenia już wszczętego postępowania. **Jednocześnie złożenie takiego wniosku przez Dłużnika/Podatnika nie zwalnia organu z obowiązku egzekwowania danin publicznych, bowiem w przypadku niewykonania określonych obowiązków przez zobowiązanego, organ nie może kierować się własnym uznaniem, czy wszczynać egzekucję, ale ciąży na nim taki obowiązek.**

Reasumując działania Burmistrza Miasta Leżajska i działającego z jego upoważnienia Skarbnika Miasta były wykonywane na podstawie i w granicach obowiązujących przepisów. Na marginesie należy wskazać, iż organ wielokrotnie odraczał terminy płatności omawianego podatku. Analiza przedmiotowych decyzji jasno wskazuje, że Burmistrz Miasta Leżajsk podchodził do każdego wniosku Skarżącej indywidualnie, oraz zgodnie z przepisami Kodeksu Postępowania Administracyjnego umożliwiał skarżącej uzupełnianie materiału dowodowego oraz ustosunkowanie się do niego. Wobec powyższej analizy, nie sposób dopatrzeć się

nieprawidłowości w procedowaniu przedmiotowych spraw przez Burmistrza Miasta Leżajsk jak i działającego z jego upoważnienia Skarbnika Miasta.

Z tych powodów należało uznać przedmiotową skargę za bezzasadną.